

BIULETYN TYGODNIOWY CIZ

Biuletyn Centrum Informacyjnego Zakonów opracowywany przez zespół portalu internetowego www.zyciezakonne.pl i sekretariat Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich

23 – 29 października 2012 r.

44/191

Wiadomość tygodnia

ORĘDZIE SYNODU BISKUPÓW

Do odważnego i radosnego głoszenia Ewangelii we współczesnym świecie wezwali wszystkich wiernych ojcowie synodalni w Orędziu Synodu Biskupów do Ludu Bożego. Ten obszerny dokument, ogłaszany tradycyjnie na zakończenie kolejnego spotkania synodalnego i zatwierdzony podczas 20. kongregacji generalnej, przedstawiono w 5 językach 26 października w Watykanie.

Orędzie ujmuje temat kończącego się zgromadzenia: „Nowa ewangelizacja dla przekazu wiary chrześcijańskiej” w 14 punktach, z których każdy odnosi się do innej rzeczywistości Kościoła i świata. Przy tym z całego dokumentu przebijają głęboki chrześcijański optymizm, radość, nadzieja i zachęta do odwagi w głoszeniu i szerzeniu wiary, do czego niezbędnym warunkiem jest nawrócenie serc, które należy zacząć od samego siebie.

Ojcowie synodalni odwołali się najpierw do ewangelicznego opisu spotkania Jezusa z Samarytanką z pustym naczyniem przy studni w Sychar. Tak jak ona dzisiejszy świat odczuwa pragnienie i tęsknotę za Bogiem i też podobnie jak ona, gdy dowiedziała się, kim jest jej rozmówca, postanowiła zaraz podzielić się tą wiadomością z otoczeniem, chrześcijanie naszych czasów winni stawać się świadkami Jezusa oraz głosić światu orędzie zbawienia i nadziei, prowadzić dzisiejszą ludzkość do Boga.

Zadanie to dotyczy wszystkich regionów świata, zarówno dawnej, pierwotnej, jak i najnowszej ewangelizacji – głosi dalej Orędzie. Zwraca uwagę, że aby ewangelizować, trzeba przede wszystkim samemu się ewangelizować, toteż Kościół wzywa do nawrócenia, które należy zacząć od samego siebie. Wszystkie bowiem słabości i osobiste grzechy uczniów Jezusa podważają wiarygodność tego posłannictwa. Chrześcijanie winni jednak przezwyciężać strach wiarą i spoglądać na świat ze spokojną odwagą, gdyż – mimo rozlicznych sprzeczności i wyzwań – pozostaje

je on zawsze tym światem, który Bóg kocha.

W tym kontekście dokument synodalny daje wyraz wielkiemu optymizmowi, podkreślając, że nawet takie problemy, jak globalizacja, zeświecczenie, migracje, ateizm i agnostycyzm czy współczesne kryzysy polityczne i inne winny – mimo trudności i cierpię, jakie powodują – stać się jeszcze jedną okazją do ewangelizacji. Chodzi bowiem nie o odkrywanie nowych strategii szerzenia Ewangelii jako produktu rynkowego, ale o odkrycie na nowo sposobów, dzięki którym ludzie stają przed Jezusem.

W związku z tym Orędzie wymienia najpierw rodzinę, opartą na związku mężczyzny i kobiety, jako naturalne miejsce ewangelizacji i podkreśla, że cieszy się ona poparciem ze strony Kościoła, polityki i społeczeństwa. A w jej tonie szczególną rolę mają do odegrania z jednej strony

kobieta jako matka i małżonka, z drugiej mężczyzna jako ojciec. To rodzina jest pierwszą szkołą modlitwy i przekazu wiary, a także świadectwa danego o niej przed młodymi pokoleniami. Dokument synodalny nie pomija też trudnej, a nawet bolesnej sytuacji osób rozwiedzionych, żyjących w związkach partnerskich i tych, które ponownie zawarły małżeństwa cywilne, dodając i potwierdzając, że wprawdzie nie mogą one przystępować do sakramentów, ale Pan ich nie opuścił, Kościół zaś jest domem, który przyjmuje wszystkich.

Kolejnym bardzo ważnym ośrodkiem ewangelizacji jest parafia – stwierdzają ojcowie synodalni oraz przypominają o ważności życia konsekrowanego i stałej formacji kapłanów i osób zakonnych. Wzywają również świeckich do głoszenia Ewangelii w łączności z Kościołem. Szczególną uwagę zwracają na młodych – teraźniejszość i przyszłość ludzkości i

Kościół – w perspektywie słuchania i dialogu, aby wyzwolić, a nie uśmiercić ich entuzjazm.

Nowa ewangelizacja ma przed sobą rozległe horyzonty w świecie, toteż podstawowe znaczenie ma tutaj dialog, który należy prowadzić różnorodnie i wielopłaszczyznowo: z kulturą, w dziedzinie wychowania, ze środkami przekazu i z nauką. W dialogu z kulturą chodzi o nowy sojusz wiary i rozumu, ze światem oświaty i wychowania – o całościową formację osoby ludzkiej, media natomiast są miejscem, w którym często formują się sumienia i które stwarzają nowe możliwości dotarcia do serca człowieka. I wreszcie nauka, gdy nie zamyka człowieka w materializmie, staje się sojusznikiem wiary w humanizacji życia – podkreśla Orędzie.

Zwraca następnie uwagę na jeszcze inne miejsce ewangelizacji, jakim jest sztuka, która wyraża duchowość za pośrednictwem piękna. Niezbędny jest również dialog ze światem gospodarki i pracy, aby zwłaszcza to drugie środowisko nie było ciężarem nie do zniesienia lub niepewną przyszłością, ale aby przyczyniało się do rozwoju człowieka. Istotne znaczenie ma też dialog ze światem polityki, którą ojcowie synodalni proszą o bezinteresowną i przejrzystą troskę o dobro wspólne, z poszanowaniem godności osoby, rodziny opartej na małżeństwie między mężczyzną a kobietą, wolności oświatowej i religijnej oraz z odrzuceniem tego wszystkiego, co jest przyczyną niesprawiedliwości i nierówności.

Dokument podkreśla też doniosłość dialogu międzyreligijnego, który może się przyczynić do pokoju, odrzucając przy tym fundamentalizm i potępiając przemoc wymierzoną w ludzi wierzących i ciężkie przypadki łamania praw człowieka.

Zdaniem autorów przesłania, szczególnie ważne dla nowej ewangelizacji są takie pojęcia jak kontemplacja, w której milczenie pozwala lepiej przyjąć Słowo Boże, i służba ubogim, postrzegana jako rozpoznawanie Chrystusa w ich obliczach.

Orędzie zwraca się z kolei do Kościołów lokalnych w różnych częściach i regionach świata, kierując do każdego z nich słowa zachęty do głoszenia Ewangelii. Wschodnim Kościołom katolickim o prastarych tradycjach Synod życzy, aby mogły wyznawać i praktykować wiarę w warunkach pokoju i wolności religijnej. Kościoły w Afryce są proszone o rozwijanie ewangelizacji w spotkaniu i zderzeniu z dawnymi i nowymi kulturami, a ojcowie synodalni wzywają także rządy Czarnego Łądu do zaprzestania konfliktów i aktów przemocy. Chrześcijanie Ameryki Północnej, żyjący w kulturze o wielu obliczach odległych od Ewangelii, winni dążyć do nawrócenia oraz otwierać się na przyjmowanie imigrantów i uchodźców. Amerykę Łacińską Synod wzywa do stałej misji w celu podejmowania wyzwań naszych czasów, jak ubóstwo, przemoc czy nowe warunki pluralizmu religijnego (chodzi o gwałtowny rozwój sekt i nowych ruchów religijnych na tym kontynencie). Autorzy Orędzia dodają otuchy Kościołowi w Azji, niewielkiemu

liczebnie, w dodatku często zepchniętemu na margines społeczeństwa i prześladowanemu, oraz zachęcają go do mocnego trwania w wierze. Wyrażają też duchową bliskość z chrześcijanami tego kontynentu, na którym – w Ziemi Świętej – Jezus urodził się, umarł i zmartwychwstał.

Europa, naznaczona sekularyzacją, także agresywną, oraz zraniona dziesięcioleściami reżymów i ideologii wrogich Bogu i człowiekowi, stworzyła jednak kulturę humanistyczną, zdolną do nadania oblicza godności osoby i budowania dobra wspólnego. Trudności naszych czasów nie powinny więc osłabiać chrześcijan, ale raczej winny być postrzegane jako wyzwanie – podkreślili ojcowie synodalni. Wezwali też Kościół w Oceanii do wsłuchania się w obowiązek przepowiadania Ewangelii.

„Postać Maryi przewodzi nam w drodze. Droga ta, jak powiedział Benedykt XVI, może nam się wydawać wędrowką przez pustynię; wiemy, że musimy ją przemierzyć, niosąc z sobą to, co najważniejsze: towarzystwo Jezusa, prawdę Jego słowa, chleb eucharystyczny, który nas karmi, braterstwo wspólnoty kościelnej, zapal miłości. Jest to woda ze studni, która sprawia, że pustynia kwitnie. I tak, jak w nocy gwiazdy na pustyni stają się bardziej jaśniejące, tak na niebie naszej drogi jaśnieje z zapalem światło Maryi, Gwiazdy Nowej Ewangelizacji, której z ufnością się zawieramy” – zakończyli swe Orędzie ojcowie synodalni. Za: www.deon.pl

Wiadomości krajowe

Obchody Jubileuszu 150-lecia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia

Nuncjusz apostolski w Polsce odprawił w niedzielę mszę świętą w kościele św. Krzyża w Warszawie o godz. 9.00, tzw. Mszę radiową, transmitowaną przez Polskie Radio. To już drugi dzień uroczystych obchodów jubileuszowych 150. rocznicy powstania Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia w Polsce w kościele Św. Krzyża, tj. w miejscu chrztu założycielki Zgromadzenia – matki Teresy Ewy z książąt Sułkowskich hrabiny Potockiej (1814 – 1881).

„Czyniąc miłosierdzie mamy zrobić pierwszy krok bez oczekiwania na to, że ktoś inny to zrobi, w celu odbudowania popsułych relacji” – powiedział abp Celestino Migliore w wygłoszonej homilii. „Od 150 lat trwa wielka łaska charyzmatu Bożego Miłosierdzia, otrzymanego przez założycielkę tego zakonnego Zgromadzenia w czasie swojego chrztu, następnie rozwijanego przez jej tysiące współsióstr, w tym szczególnie ujawnionego poprzez św. s. Faustynę Kowalską” – powiedział nuncjusz papieski.

„Miłosierdzie powinien mieć człowiek w stosunku do innych, pozostając zależnym tylko od Boga, Miłosierdzie Boże powinno być widoczne i zakorzenione w relacjach ludzi, którzy tworzą wspólnotę”, nauczał abp Celestino Migliore.

We mszy świętej uczestniczyły siostry zakonne z wielu klasztorów Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia wraz z przełożoną z generalną m. Petrą Kowalczyk. Siostry ze Zgromadzenia Matki Bożej Miłosierdzia przygotowały piękną oprawę liturgiczną mszy świętej.

25 października, w ubiegły czwartek r., w rocznicę chrztu matki Teresy Potockiej, założycielki Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia w Polsce, o godz. 11:00

odbyła się uroczysta Eucharystia w tym kościele. Koncelebrowanej mszy przewodniczył wówczas, homilię wygłosił i tablicę poświęcił bp. Wojciech Polak, sekretarz generalny Konferencji Episkopatu Polski.

W 3. dniu uroczystości w czwartek, 1 listopada 2012 r., w 150. rocznicę powstania Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia mszę św. jubileuszową u sióstr na Żytniej odprawi metropolita warszawski ks. kard. Kazimierz Nycz. Anna Demska

Spotkanie prowincałów franciszkańskich

W dniach 26-27 października 2012 Konferencja Prowincjałów Franciszkańskich (KPF) obradowała w klasztorze Zakonu Braci Mniejszych (OO. Bernardynów) w Kalwarii Zebrzydowskiej. Tematykę obrad stanowiły aktualne sprawy franciszkańskie.

W skład Konferencji Prowincjałów Franciszkańskich wchodzi 10 ministrów prowincjalnych wszystkich trzech gałęzi franciszkańskich. Duchowych synów św. Franciszka z Asyżu jest łącznie ok. 3500 braci.

Za: www.kalwaria.eu

Jasnogorskie czuwanie w intencji Polonii

Modlitewna Noc Czuwania w intencji polskiej emigracji i jej duszpasterzy trwała z 19/20 października w jasnogórskim sanktuarium. Tradycyjnie, już od 27 lat, organizatorem czuwania są Księża Chrystusowcy oraz siostry Misjonarki Chrystusa Króla dla Polonii Zagranicznej.(...)

„Przez to, że zmieniliśmy termin Czuwania w tym roku na miesiąc październik z listopada – okazało się, że to też była prośba naszych rodaków z różnych krajów, zwłaszcza Europy Zachodniej – przybyło już 1550 Polaków i Polonii z 9-ciu krajów Europy: Białorusi, Ukrainy, Węgier, Belgii, Niemiec, Francji, Szwecji, Kanady, Anglii – mówi ks. Wiesław Wójcik, dyrektor Instytutu Duszpasterstwa Emigracyjnego – Cieszę się najbardziej chyba z tego, że udało się przybyć ponad 100-osobowej grupie naszych rodaków z Białorusi. Czekali na to rok czasu, załatwiali wizę, żeby być dzisiaj tutaj, na Jasnej Górze, w Domu Matki i Królowej”.(...)

Hasłem spotkania są słowa Sługi Bożego kard. Augusta Hlonda, założyciela zgromadzenia chrystusowców, wypowiedziane do Rodaków na obczyźnie w 1931 r.: „Mocno stój przy wierze ojców”.

Tegoroczne spotkanie przebiega w duchu dziękczynienia za 80 lat posługiwania Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej, czyli księży chrystusowców. Jest także wielką prośbą o umocnienie wiary dla emigrujących Polaków. „Jest to nasze jubileuszowe spotkanie, stąd tu, na Jasnej Górze, wpatrując się w oczy Maryi, chcemy prosić o umocnienie wiary, zwłaszcza dla nowej fali emigracyjnej Polaków. Ponad 2,5 mln młodych, poważnie, ludzi, w ciągu kilku lat wyjechało z naszego kraju – mówił ks. Wójcik.

Modlitwie apelowej o godz. 21.00 przewodniczył przełożony generalny Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej ks. Tomasz Sielicki TChr. „Maryjo, Królowo Polski, polecamy twej macierzyńskiej opiece wszystkich polskich emigrantów i Polaków żyjących za wschodnią granicą, aby się nie zagubili, nie utracili wiary i bogactwa polskiego ducha i tradycji – mówił ks. Tomasz Sielicki – Prosimy za wszystkich, którzy służą emigrantom, stając się sami wśród nich i dla nich, emi-

grantami. Nich ta służba przyczyni się do rozwoju duchowego powierzonych im ludzi”.

Centralnym punktem Nocy Czuwania była Eucharystia o północy, przed Cudownym Obrazem Matki Bożej, której przewodniczył abp Wacław Depo, metropolita częstochowski. Zarówno piątkowy Apel Jasnogórski pod przewodnictwem ks. Tomasza Sielickiego, jak i Msza św. sprawowana o północy pod przewodnictwem abpa Wacława Depo, były transmitowane przez TV Trwam, Radio Maryja i Radio Jasna Góra. Czuwanie było transmitowane na cały świat również za pośrednictwem strony internetowej Za: www.jasnagora.com

Spotkanie środowisk misyjnych w Poznaniu

W ramach obchodów Tygodnia Misyjnego w Poznaniu po raz pierwszy zorganizowano spotkanie kilkunastu środowisk zajmujących się w tym mieście działalnością misyjną. Jak wyjaśnił ks. Szymon Sułkowski, opiekun naukowy poznańskiego Akademickiego Koła Misjologicznego, było ono okazją do wzajemnego poznania się, wymiany doświadczeń i poinformowania o planowanych działaniach.

„Na pewno do wszystkich nie dotarliśmy, ale tych kilkanaście organizacji, grup, stowarzyszeń, kół naukowych to jest ogromne bogactwo, które nas zaskoczyło tym, co każda grupa robi, począwszy od formacji, poprzez różną działalność pomocową, poprzez stwarzanie przestrzeni, w której można się spotkać i dzielić się doświadczeniami misyjnymi” – powiedział ks. Sułkowski. Podczas spotkania swoją działalność przybliżyli m.in. przedstawiciele Salezjańskiego Wolontariatu Misyjnego „Młodzi światu”, Werbistowskiego Centrum Tabor czy Fundacji Pomocy Humanitarnej „Redemptoris Missio”.

Za: Radio.watykanskie

Saletyni o swoich misjonarzach

Zakończył się 86. Tydzień Misyjny, obchodzony w tym roku pod hasłem „Głosić wiarę z radością”. Coroczne obchody Niedzieli Misyjnej i Tygodnia Misyjnego są okazją do informowania o tej podstawowej działalności Kościoła, ożywiania ducha misyjnego oraz różnych podsumowań.

Wielu polskich saletynów, realizując swoje szczególne powołanie misyjne, przebywa obecnie poza granicami ojczyzny. Prowincja polska zgromadzenia posiada placówki w Anglii, Belgii, Białorusi, Niemczech, Republice Czeskiej, Słowacji i Ukrainie. Łącznie w tych krajach posługuje 49 zakonników. 20 polskich saletynów pracuje także w innych prowincjach zgromadzenia: brazylijskiej, francuskiej, małgaskiej, północnoamerykańskiej i szwajcarskiej. Wielu z nich to misjonarze w sensie ścisłym, inni wspierają swoją posługą duszpasterską Kościoły lokalne.

Zgodnie z Konstytucjami, pierwszym celem Zgromadzenia Księży Misjonarzy Saletynów jest apostołstwo. Jest ono skierowane na budowanie i umacnianie Kościoła – wspólnoty wierzących. Saletyni, w duchu orędzia Matki Bożej objawionej w La Salette, wzywają do nawrócenia i pojednania, głoszą Ewangelię i sprawują sakramenty.

Od samego początku zgromadzenie realizowało swoje apostołstwo na dwa sposoby. Pierwszy to troska o lokalne wspólnoty wierzących przez głoszenie misji ludowych, rekolekcji czy prowadzenie parafii. Drugi to posługa na terenach misyjnych. W latach 1880-1892 saletyni prowadzili misję w Norwegii. W 1892 r. rozpoczęli posługę w Stanach Zjednoczonych, a w 1899 r. w Kanadzie. W tym samym roku kilku misjonarzy udało się na Madagaskar. Kiedy w wyniku prześladowań ze strony ówczesnego rządu saletyni w 1901 r. musieli opuścić Francję, zgromadzenie stopniowo objęło swą działalnością kolejne kraje. Obecnie saletyni posługują na 6 kontynentach w 27 państwach. Za: www.saletyni.pl

Wysokie węgierskie odznaczenie dla przeora Jasnej Góry

O. Roman Majewski, przeor klasztoru na Jasnej Górze został odznaczony Krzyżem Średnim Orderu Węgierskiego. Order, przyznany na wniosek Marszałka Parlamentu Węgierskiego Laszla Kövéra, wręczył osobiście Prezydent Węgier Janos Áder. Uroczystość miała miejsce w Parlamencie Węgierskim w Budapeszcie we wtorek, 23 października, o godz. 10.00 w obecności Marszałka Laszla Kövéra i premiera Viktora Orbána. To wysokie odznaczenie państwowe zostało przyznane o. Romanowi Majewskiemu w dowód uznania wyjątkowych zasług w dziedzinie pielęgnowania polsko-węgierskich kontaktów historycznych i społecznych.

Po uroczystości Marszałek Zgromadzenia Narodowego wydał uroczysty obiad na cześć przeora Klasztoru Jasnogórskiego. Na wniosek premiera Viktora Orbána zostały przyznane również inne odznaczenia: Krzyż Wielki Orderu Zasługi Węgier Andrzejowi Wajdzie; Krzyż Średni Orderu Zasługi Węgier Ministrowi Mikołajowi Dogwielewiczowi, do niedawna ministrowi ds. europejskich w MSZ RP; ambasadorowi w Kuwejcie Januszowi Szwedowi. Wysokie odznaczenia węgierskie dla Polaków zostały nadane z okazji Święta Narodowego Węgier. Za: www.jasnagora.com

III Europejskie Spotkanie Werbistowskich Duszpasterzy Migrantów

W Warszawie odbyło się III Europejskie Spotkanie Werbistowskich Duszpasterzy Migrantów. Uczestniczyło w nim 24 zakonników ze Zgromadzenia Słowa Bożego, pracujących wśród migrantów w kilkunastu europejskich krajach.

Dwudniowy zjazd był przede wszystkim okazją do wymiany doświadczeń, ale również poszukiwania nowych sposobów działalności na kontynencie europejskim – powiedział wice-prowincjał polskiej prowincji werbistów. „Na pewno w tych pracach są pewne rzeczy, które są nam wspólne, a mianowicie to, że migranci potrzebują lobby, takiej grupy ludzi, którzy nie będą pokazywali, że oni są jedynie zagrożeniem. Po drugie, że będą tym ludziom pomagali w tym, co może nie jest teraz takie szczęśliwe, jak się okazuje, owo multi-kulti, ale że to może być coś takiego, co jest interkulturą, czyli pewną wymianą kulturalną, która nie stwarza jakiegś wspólnej kultury czy wielokulturowości, ale która pokazuje, że wymiana kulturowa może okazać się również czymś dobrym” – stwierdził o. Jan Wróblewski. Do Warszawy przyjechali werbiści zaangażowani w pracę z migrantami m.in. z Madrytu, Lizbony, Berlina, Rzymu czy Petersburga.

Za: [Radio watykańskie](#)

Targi Książki w Krakowie

W czwartek w Krakowie przy Centralnej 41 A ruszyły Targi Książki, które trwały do niedzieli. Na targach było pięć salonów, a wśród nich Salon Wydawców Katolickich, który honorowym patronatem objął metropolita krakowski ks. kard. Stanisław Dziwisz. W Salonie Wydawców Katolickich prezentowane były książki naukowe, teologiczne, dziecięce i młodzieżowe, beletrystyczne, poradniki, a nawet książki kucharskie.

W Salonie można było poznać i zakupić publikacje ponad 60 oficyn zakonnych, diecezjalnych i kościelnych. Można się było również spotkać i porozmawiać z autorami książek, m.in. z benedyktynek o. Leonem Knabitem, s. Anastazją Pustelnik, redemptorystą o. Piotrem Koźłakiem, jezuitą o. Fabianem Błaszkiwiczem, sercaninem ks. Michałem Olszewskim, ks. prof. Januszem Mastalskim z Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II czy ks. prałatem Franciszkiem Ślusarczykiem i s. Elżbietą Siepak z Sanktuarium Bożego Miłosierdzia.

Jednak, jeśli ktoś myśli, że Targi Książki to tylko słowo pisane, literatura, to grubo się myli. Bo obok tradycyjnych salonów – Wydawców Szkół Wyższych, Wydawców Katolickich, Książki Przyrodniczej czy Małych Ojczyzn – był i salon Nowych Mediów. A w nim: e-booki, audiobooki, papier elektroniczny, tablety i czytniki książek elektronicznych. Ponadto organizatorzy zorganizowali zjazd blogerów.

Targom Książki w Krakowie rokrocznie towarzyszyło kilkanaście konkursów dedykowanych branży księgarskiej oraz wydawniczej. Przez cztery dni trwania imprezy miały miejsce rozstrzygnięcia najważniejszych polskich plebiscytów i konkursów. Podczas Targów Książki w Krakowie nie zabrakło konkursów promujących czytelnictwo, organizowanych z myślą o zwiedzających. Organizatorzy konkursów zapewniają świetną zabawę, ciekawe inicjatywy oraz atrakcyjne nagrody. jms

Pola Lednickie od stycznia na mapie Polski

Komisja Nazw Miejscowości i Obiektów Fizjograficznych pozytywnie rozpatrzyła wniosek wojewody wielkopolskiego Piotra Florka o ustalenie urzędowej nazwy miejscowości „Pola Lednickie”. Na mapie Polski, miejscowość znana z corocznych, ogólnopolskich spotkań chrześcijańskiej młodzieży, pojawi się w styczniu przyszłego roku.

Na miejscowość Pola Lednickie składać się będzie niezamieszkały obszar należący do Klasztoru Ojców Dominikanów i Domu Zakonnego Ojców Dominikanów w Poznaniu oraz Stowarzyszenia Lednica 2000, na którym znajduje się Brama III Tysiąclecia. Nowo powstała miejscowość nie będzie stanowiła osobnego obrębu ewidencyjnego i będzie położona na obszarze obrębu ewidencyjnego Imiołki.

„Uznanie Pól Lednickich za miejscowość to dla nas bardzo ważny akt ukazujący znaczenie tego miejsca zarówno dla Wielkopolski, jak i całego kraju – mówi Franciszek Wołoch, rzecznik prasowy Spotkań Młodych Lednica2000. – Jest to tym bardziej istotne, że Pola Lednickie to nie tylko miejsce dorocznych spotkań młodych, ale także cel wielu pielgrzymek, miejsce, gdzie odbywają się rekolekcje i wakacyjne obozy dla młodzieży.

Lednica to samodzielny organizm, który żyje i rozwija się, pozostając jednocześnie w symbiozie z lokalną społecznością. Decyzja Komisji Nazw Miejscowości i Obiektów Fizjograficznych jest tego potwierdzeniem” – zaznacza Wołoch.

Zmiana wejdzie w życie 1 stycznia 2013 roku. Z inicjatywą ustalenia nazwy miejscowości „Pola Lednickie” wystąpiło Duszpasterstwo Akademickie Dominikanów oraz poznańskie Stowarzyszenie Lednica 2000. Wniosek złożyła Rada Gminy Kiszewo. Za: [www.deon.pl](#)

Dominikanie informują o zwrocie darowizny Amber Gold

12 października w klasztorze gdańskim odbyło się spotkanie z Syndykiem Masy Upadłościowej spółki Amber Gold w Gdańsku, który powołując się na przepisy prawa upadłościowego zażądał zwrotu ostatniej przekazanej klasztorowi darowizny od spółki Amber Gold. Chodziło o darowiznę z dnia 2 kwietnia b.r. w wysokości 475.493,00 zł, która z chwilą ogłoszenia upadłości darczyńcy – na mocy prawa upadłościowego i naprawczego zgodnie z treścią art. 127 ustawy z dnia 28.02.2003 r. – uznać należy za bezskuteczną.

13 października odbyła się Rada Konwentu w Gdańsku, która jednogłośnie zdecydowała o konieczności zadośćuczynienia roszczeniom Syndyka wobec Klasztoru. 16 października w siedzibie spółki Amber Gold, w której rezyduje obecnie Syndyk Masy Upadłościowej, zostało podpisane porozumienie, na mocy którego Klasztor zobowiązał się do zwrotu rzeczony darowizny w wysokości 475.493,00 zł w terminie do końca miesiąca października 2012 roku. Jednocześnie na mocy tego porozumienia Syndyk Masy Upadłościowej potwierdził, że zwrot wyżej wymienionej kwoty wyczerpuje jego roszczenia wobec Klasztoru z tytułu bezskuteczności czynności darowizny.

21 października w ramach ogłoszeń duszpasterskich poinformowano wiernych kościoła św. Mikołaja w Gdańsku o zwrocie darowizny. Za: [www.dominikanie.pl](#)

Kolejna wystawa w pijarskim Centrum „Wiara i kultura” w Hebdowie

„Dotyk Wieczności” to tytuł kolejnej wystawy prezentowanej przez Pijarskie Centrum Kultura i Wiara, w krużgankach i wirydarzu ponorbertańskiego XII. wiecznego zespołu klasztorowego w Hebdowie nad Wisłą (gmina Nowe Brzesko).

Podstawowym kryterium wystawy „Dotyk Wieczności” – to kryterium piękna, w którym uobecnia się tajemnica Boga. Krypta z pięknymi malowidłami aniołów i symbolami kruchości naszego życia, naznaczona przez czas, który już nie ręką ludzką uczyniony, zostawił swój ślad – jest podwójnie piękna tajemniczością Boga i człowieka do niego zmierzającego. Drugim kryterium, to

tematyka twórczości, która wizualnie próbuje ukazać nieustanne przekraczanie przez człowieka doczesności, aby znaleźć

się choć na chwilę w Wieczności – czytamy w zaproszeniu na otwarcie wystawy.

Wernisaż odbył się wieczorem 26 października 2012r. w klasztornej refektarzu. Wiecej na: www.pijarzy.pl

Refleksja tygodnia

Synod a oczekiwania

Ostatnia refleksja synodalna na blogu p. Ewy Kusz, wieloletniej przewodniczącej Światowej Konferencji Instytutów Świeckich

Obrady synodalne zakończone. Przesłanie z synodu jest już opublikowane. Abp N. Eterović powiedział też, iż decyzją Ojca Świętego zostaną również opublikowane w j. angielskim *propositiones*, czyli wnioski z dyskusji w grupach językowych przegłosowane przez Ojców synodalnych. Jutro Msza św. na zakończenie Synodu i powrót do domu. Za jakiś czas ukaże się adhortacja posynodalna, która będzie czerpała z tego, co na tym Synodzie zostało powiedziane, napisane i przegłosowane.

Słychać pytania w rodzaju: I jak ci się podobał Synod? Czy spełnił twoje oczekiwania?

Na Synodzie jestem drugi raz. W pracach gremiów międzynarodowych uczestniczę już około 10 lat. Nauczyłam się m. in., że nie jest realne dawanie jednoznacznych wskazań dla całego świata, gdyż pomimo że mamy globalizację, migrację i inne zjawiska o ogromnie szerokim zasięgu, to każde miejsce jest inne, każdy kraj, diecezja, parafia, wspólnota „charyzmatyczne” itd. Przede wszystkim każdy człowiek jest inny. Takie zgromadzenia jak Synod dają doświadczenie Kościoła w wymiarze uniwersalnym. Jest on rzeczywistością zanurzoną w różne historie i kultury. Jest nośnikiem różnych doświadczeń i lokalnie na różne sposoby ocenia te same zjawiska życia kościelnego. Z jednej strony Synod nie powiedział nic nowego, fragmentami był nużący. Trzy tygodnie wyrwane z nor-

malnej pracy, jak w moim przypadku, czy innych pracujących zawodowo świeckich, lub też z pracy duszpasterskiej biskupów i innych członków synodu, też nie jest łatwe. Z drugiej strony, tej dużo mniej widocznej, był dla mnie takim siewem w trudzie. Był, jak już pisałam, czasem modlitwy, refleksji, spotkania z drugim, słuchania. Na oglądanie owoców, tego, co się zasieje, jak zawsze, potrzeba czasu. Czy te owoce się pojawią, zależy już od tych, którzy wrócą do swoich zwykłych obowiązków i od tych, z którymi z nimi współpracują.

Ewangelizacja nie ogranicza się do nowych metod, do nowych szkół ewangelizacyjnych, do nowych środków przekazu, do nowych akcji ewangelizacyjnych. Nie kończy się na zmianie struktur, ani nie bierze swojej skuteczności z diagnoz socjologicznych. To wszystko są narzędzia i środki, które są potrzebne, ale wymagają roze-

znawania „znaków czasu”, aby te „nowe” metody nie były puste, lub aby nie powielały starych błędów w nowy sposób. Synod przypomniał z mocą, że ewangelizacja jest zaproszeniem do osobistego spotkania z Chrystusem, jest nawróceniem związanym m. in. z samokrytycznym pytaniem osobistym, dlaczego moje świadectwo chrześcijańskie nie jest przekonujące. Chodzi nie tylko o nawrócenie osobiste, ale i o weryfikację tego, w czym do tej pory jako wspólnota kościelna nie dostawaliśmy, co było błędem osłabiającym wiarygodność ewangelizacji

Bardzo się cieszę, że Synod w swoich końcowych dokumentach nie wskazał jakiegoś jednego kierunku, ale przypomniał fundament. Był trochę takim wyciągnięciem ze skarbca rzeczy nowych i starych. Tym „starym” potrzeba ożywienia, tym „nowym” konfrontacji z życiem, z konkretnym człowiekiem, wszystkim ewangelizatorom potrzeba pokory.

Ja osobiście wracam umocniona w tym, co jest moim powołaniem. Za to jestem wdzięczna Bogu i spotkanym ludziom. Jutro Msza św, podczas której czytam jedną z prośb (nb. swoistym doświadczeniem były próby przed liturgią), lecę do Katowic i w poniedziałek do Monachium, na konferencję o ochronie dzieci przed nadużyciami seksualnymi.

Za: www.kusz.blog.deon.pl

Wiadomości zagraniczne

Głos przełożonego generalnego Misjonarzy CM na Synodzie

Poniżej prezentujemy przemówienie do Synodu Biskupów, które wygłosił ks. G.Gregory Gay przełożony generalny Zgromadzenia Misjonarzy CM:

Dokument *Instrumentum Laboris* o Nowej Ewangelizacji ukazuje centralną prawdę: *„Takie zadanie zwiastowania i głoszenia nie jest zarezerwowane wyłącznie dla niewielu wybranych. Jest to dar udzielony każdemu człowiekowi, który odpowiada na wiarę”* (IL, #92).

Dla mnie ta prawda przybrała żywą postać jakieś trzydzieści lat temu, kiedy zostałem

powołany do naszej Misjonarskiej misji w Panamie. Tam, doświadczyłem żywego Kościoła; kościoła podejmującego szczerze starania by dopasować nauczanie Vaticanum II do rzeczywistości Ameryki Łacińskiej. Formacja świeckich była prowadzona staraniem zgromadzeń zakonnych, duchowieństwa diecezjalnego i biskupów. Doświadczając Słowa Bożego ożywionego w podstawowych wspólnotach chrześcijańskich byłem świadkiem jak entuzjastycznie wiele prostych ludzi przeżywa swoją wiarę.

Powiedziałem wówczas: „to jest Kościół, którego chcę być częścią. Oto Kościół, który przewidział Sobór Watykański II”. Miałem przywilej pracowania w tej części

świata przez ponad dwadzieścia lat. Dzięki kolegalnej pracy z biskupami, księżmi diecezjalnymi, zakonnikami i zakonniceami oraz świeckim celem osiągnięcia wspólnego dobra w służbie Kościoła i świata były to dla mnie obietnica i dar Soboru Watykańskiego II. Kościół Ameryki Łacińskiej nadal dokonuje inkulturacji Ewangelii co widać w jego dokumentach od Medelin do Aparecidy, najnowszym i najczęściej cytowanym dokumencie podczas tego Synodu. To był życiodajny i energetyzujący dla mnie czas jako misjonarza w zgromadzeniu zakonnym i obecnie jego Przełożonego Generalnego.

Są trzy momenty spotkania i dwie drogi, które uważam za decydujące dla nowej

ewangelizacji a celu głoszenia daru wiary i wzmocnienia odnowy Kościoła:

Moment obecności: Obecność ma dwa wymiary. Pierwszy, to ta Obecność, którą nazywamy Bogiem i druga, obecność, którą odnajdujemy przez nasze otwarcie się na innych. Ci, których Bóg stawia na naszej drodze ukazują osobę Jezusa Chrystusa, szczególnie ubodzy, zmarginalizowani i opuszczeni. W obecności Boga możemy nabrać siły do bycia obecnym odważnie i profetycznie dla wszystkich członków Ciała Chrystusa.

Moment słuchania: Słuchanie zawsze ma dwa kontemplacyjne momenty: wewnętrzny i zewnętrzny. Moment wewnętrzny przeznaczamy na Słowo Boże, Eucharystię, modlitwę Kościoła i doświadczenie Ubogich. W tej „wewnętrznej przestrzeni” naszej duszy pozwalamy Jezusowi wejść w ciszę naszych serc i towarzyszyć nam w codziennej wędrówce. To prowadzi nas do „przestrzeni zewnętrznych” głębszej relacji ze światem i sobą nawzajem. Nim zaczniemy uczyć i przemawiać, najpierw musimy nauczyć się słuchać.

Moment służby: Będąc obecnymi i słuchającymi pozwalamy łasce Bożej prowadzić nas do służby. Nowa Ewangelizacja przywołuje nas i łączy z trwałym elementem naszej wiary: miłością Boga i służbą bliźnim. „Miłujcie się wzajemnie, jak ja was umiłowalem” (J 13,34). Służba w imię Jezusa działanie i wstawiennictwo nie tylko na rzecz ubogich ale wspólnie z ubogimi. W tygłu służby Kościół odnajduje swoją prawdziwą tożsamość i zbawienie.

Droga do służby przez cnotę: Ewangelizujemy wkraczając w świat Ubogich, oraz wzrastając w pokorze, prostocie, miłosierdziu i sprawiedliwości. To jest sedno naszego wincentyńskiego dziedzictwa. Opcja preferencji Ubogich jest fundamentalna dla Nowej Ewangelizacji. Przez doświadczenie wspólnoty czynimy Jezusa bardziej widocznym i wiarygodnym; promujemy cywilizację miłości. Żyjąc tymi cnotami zbliżamy się do Boga, siebie nawzajem, do Ubogich, naszych Panów i Mistrzów.

Droga do działania: z miłością do Boga i do Ubogich, którzy są obrazem Jego Syna Jezusa, możemy skutecznie nową ewangelizację poprzez odnowione misje ludowe. Przy współpracy zakonników, duchownych i świeckich ewangelizujemy poprzez bycie obecnymi, słuchającymi i służącymi na sposób Jezusa Chrystusa, pierwszego Ewangelizatora. Krocząc drogą cnot, działania i wstawiennictwa nie

tylko głosimy i nauczamy Dobrą Nowinę, ale stajemy się Dobra Nowina dla świata. Słowa Jezusa do uzdrowionego młodzieńca również brzmią nam prawdziwie: „Wracaj do domu, do swoich, i opowiadaj im wszystko, co Pan ci uczynił i jak ulitował się nad tobą.” (Mk 5, 19)

Z pokorą powierzam te myśli i nasze wysiłki podczas tego Synodu Jezusowi Chrystusowi, Ewangelizatorowi ubogich, i Maryi, Jego Matce, Naszej Pani od Cudownego Medalika Za: www.famvin.org

Rozpoczęcie Kapituły Generalnej bonifratrów w Fatimie

W poniedziałek 22 października rozpoczęliśmy LXVIII Kapitułę Generalną w Domu rekolekcyjnym □Nuestra Señora del Carmen□, w Sanktuarium pw. Matki Bożej Różańcowej, w Fatimie (Portugalia).

Zajęcia rozpoczęły się wystąpieniem portugalskiego Jezuitę, Ojca José Carlosa Belchiora. Obecni byli współpracownicy przybyli ze wszystkich dzieł Zakonu na pięciu kontynentach. Poranne obrady przebiegały w atmosferze modlitwy i osobistej refleksji.

Po południu wyświetlony został film DVD, zrealizowany w oparciu o pomysł Przeora Generalnego, zatytułowany □Wędrówka ze św. Janem Bożym drogą odnowy. Film ukazuje drogę odnowy, którą podążamy począwszy od Soboru Watykańskiego II aż do naszych dni.

Na zakończenie zaproponowano trzy pytania, które miały pomóc w osobistych przemyśleniach:

1. W jaki sposób Zakon realizował odnowę, do której zachęcał Sobór?
2. Które aspekty tej odnowy są pozytywne, a które spowodowały największe trudności w życiu Zakonu?
3. Jakie są główne wyzwania, które Zakon będzie musiał podejmować w przyszłości, po Kapitułę Generalnej?

Podczas Mszy św., której przewodniczył Brat Pascual Piles obchodziliśmy imieniny Ojca Generała. Na braterskiej kolacji, którą zakończył się pierwszy dzień obrad odśpiewano w różnych językach życzenia dla Brata Donatusa. Wybór Przełożonego Generalnego jest zaplanowany na 1 listopada.

Relacja pochodzi ze strony oficjalnej Kapituły, gdzie można znaleźć codzienne sprawozdania oraz zdjęcia – zapraszamy na: www.oh-fbf.it

Papieski delegat o tym jak odnowić Legionistów Chrystusa

„Chryzmat to nadzwyczajny dar Ducha Świętego dla Kościoła. Jest łaską daną za pośrednictwem człowieka zwanego założycielem. Nie utożsamia się jednak z osobą założyciela, ani tym bardziej z jego świętością czy z jego grzechami. Jest dany

Kościółowi i zostaje uznany przez jego prawowitą władzę. Do charyzmatu należy tylko to, co Kościół zatwierdził”. Takie jasne zasady wskazał papieski delegat dla Legionistów Chrystusa w liście do związanego z nimi ruchu apostolskiego Regnum Christi – „Królestwo Chrystusa”.

Kard. Velasio De Paolis od dwóch lat prowadzi dzieło przekształcenia i odbudowy zgromadzenia, które założył zmarły w 2008 r. ks. Marcial Maciel Degollado. Ten meksykański kapłan prowadził „podwójne życie”. Po ujawnieniu jego skandali seksualnych spędził on swe ostatnie lata na życzenie Benedykta XVI w odosobnieniu za pokutę. To do niego wyraźnie nawiązują słowa włoskiego purpurata, by nie utożsamiać grzechów założyciela z charyzmatem, jaki wprowadził. Kard. De Paolis kieruje swój list do członków tego zgromadzenia i do wszystkich innych, którzy należą do Regnum Christi, zarówno świeckich, jak księży i osób konsekrowanych. Zwraca uwagę, że Ojciec Święty nie zlecił mu modyfikowania charyzmatu tego ruchu. Trzeba go jednak wyjaśnić i pogłębić, a tam gdzie konieczne, oczyścić. „Ludzkie sformułowania dotyczące daru Bożego, jakim jest charyzmat, są zawsze ograniczone. Zawsze zatem można je udoskonalić” – pisze papieski delegat dla Legionistów Chrystusa. Za: RadioWatykanskie

Nowa parafia polskich redemptorystów w Stanach Zjednoczonych

20 października 2012 r. w Perth Amboy w Stanach Zjednoczonych odbyła się uroczystość inauguracyjna nowej parafii. O jej powstaniu zdecydował ks. bp Paweł Bootkoski, ordynariusz diecezji Metuchen, uwzględniając potrzeby duszpasterskie różnych grup narodowościowych mieszkańców 50 tysięcznego miasta w stanie New Jersey. Nowa parafia nosi wezwanie bł. Jana Pawła II.

Podczas uroczystej Mszy św. w kościele pw. św. Szczepana ks. bp Bootkoski poświęcił nowy ołtarz do sprawowania Najświętszej Eucharystii oraz powierzył odpowiedzialność za parafię o. Waldemarowi Łątkowskiemu CSsR, ogłaszając go proboszczem.

Swoją obecnością zaszczytili nas: Prowincjał Prowincji Warszawskiej Redemptorystów o. Janusz Sok, współpracownicy redemptoryści oraz kapłani, siostry zakonne i liczna rzesza przybyłych gości oraz parafian. Po skończonej Eucharystii kontynuowaliśmy świętowanie w sali parafialnej

dzieląc swoją radość z bogactwa kultur przy obficie zastawionym stole.

Nowa parafia została utworzona z połączenia trzech dotychczas istniejących parafii: St. Stephen's, St. Mary's i Our Lady of The Rosary of Fatima. Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom parafian duszpasterstwo redemptorystów w Perth Amboy obejmuje posługę w czterech językach: polskim, angielskim, hiszpańskim i portugalskim. Posługę w parafii pełnią o. Waldemar Łatkowski (proboszcz), o. Wiesław Bajor, o. Stanisław Wilczek oraz o. Łukasz Drożdżak.

Niech bł. Jan Paweł II, którego relikwie znajdują się w naszej świątyni, wyprasza nam obfite łaski Bożego błogosławieństwa.
O. Łukasz Drożdżak CSsR

Za: www.redemptor.pl

Nawiedzenie relikwii Bł. Jana Pawła II w polskich ośrodkach w Brazylii

Brazylijczycy z radością i wzruszeniem modlą się za wstawiennictwem bł. Jana Pawła II, którego pamięć w Brazylii jest ciągle bardzo żywa. Trwa peregrynacja jego relikwii w tym kraju. Na prośbę duszpasterzy polonijnych relikwie pielgrzymują do wskazanych parafii, gdzie wierni oddają im cześć i modlą się prosząc o wstawiennictwo Papieża Polaka.

21 października br. relikwie bł. Jana Pawła II zainicjowały peregrynację w stanie Rio Grande do Sul. Tego dnia, w ramach kończących się targów municypalnych EXPOIJUI i narodowego festiwalu różnorodnych kultur FENADI realizowanego przez kilkanaście grup etnicznych w mieście Ijuí była sprawowana przez rektora Polskiej Misji Katolickiej ks. Zdzisława Malczewskiego TChr uroczysta Msza Święta na terenie parku wystaw. Przed jej rozpoczęciem odbyła się procesja z relikwiami Błogosławionego z Domu Polskiego im. Karola Wojtyły do ołtarza polowego. Procesji towarzyszyła młodzież polonijna w polskich strojach regionalnych. Reprezentujący kilkanaście grup etnicznych wierni zgromadzeni w amfiteatrze, zgotowali serdeczne, owacyjne przyjęcie relikwiom. Po zakończonej Mszy św. relikwie pozostały przez dłuższy czas, aby wierni mogli się przed nimi osobiście pomodlić.

Przez najbliższe tygodnie relikwie Błogosławionego Jana Pawła II będą nawiedzały kilkanaście wspólnot należących do parafii

pod wezwaniem Serca Jezusowego w Ijuí, gdzie żyje duży procent potomków polskich osadników. W późniejszym okresie relikwie będą nawiedzały kolejne trzy parafie w tym mieście.

W przyszłym roku planujemy peregrynację relikwii w polskich parafiach personalnych i kapelaniach polskich w takich miastach jak: Kurytyba, Rio de Janeiro, São Paulo, Porto Alegre. W późniejszym czasie odbywać się będzie peregrynacja relikwii do wspólnot w różnych stanach Brazylii, gdzie żyją potomkowie polskich osadników, jak też do parafii brazylijskich, zgodnie z życzeniem duszpasterzy.

Polonia brazylijska ma wielki dług wdzięczności wobec Błogosławionego Jana Pawła II. Po wyborze kardynała Karola Wojtyły na stolicę Piotrową i Jego spotkaniu z Polonią w Kurytybie podczas pierwszej wizyty apostolskiej w Brazylii, osoby polskiego pochodzenia zaczęły z dumą uzewnętrzniać i podkreślać swoją polskość. Stąd też kontakt wiernych polskiego pochodzenia z relikwiami Błogosławionego Jana Pawła II jest nacechowany miłością, radosną wiarą pełną wdzięczności i głębokiej modlitwy! *ks. Zdzisław Malczewski TChr* Za: www.chrystusowcy.pl

Relikwie Św. Jadwigi u wileńskich franciszkanów

W zamierzonych czasach Jan Długosz wspominał o wizycie królowej Jadwigi na Litwie. Dziś, bez gruntownej wiedzy historycznej, trudno podać więcej szczegółów tego wydarzenia. Można za to z pewnością powiedzieć, że dziś św. Jadwiga powróciła na Litwę – w niedzielę 21 października 2012 r. nastąpiło uroczyste złożenie jej relikwii we franciszkańskim kościele w Wilnie.

Uroczystość odbyła się dzięki staraniom wieloletniego wileńskiego duszpasterza, o. Marka Dettlaffa. Niedzielnej liturgii przewodniczył kard. Audrys Juozas Bačkis, arcybiskup Wilna. Wraz z nim Mszę św. celebrował abp Luigi Bonazzi, nuncjusz apostolski, bp Rimantas Norvila, ordynariusz wilkowiński, o. Jacek Ciupiński, asystent generalny z Rzymu, prowincjał o. Jan Maciejowski, a także księża z Litwy i Polski (ci ostatni przybyli wraz z pielgrzymami).

Wraz z duchownymi modlił się Zoltán Pecze, Ambasador Węgier na Litwie, przedstawiciel Ambasady polskiej, a także przedstawiciele władz Wilna. Szczególnie widoczna była obecność sióstr zakonnych.

Więcej na: www.franciszkanie.gdansk.pl

30 tys. pielgrzymów nad jeziorem Św. Anny w Teksasie

Brat Rusty Gardiner, obecnie w pierwszej formacji w scholastykacie w San Antonio w Teksasie, od dzieciństwa, każdego roku udawał się z pielgrzymką nad jezioro świętej Anny. „To było dla mnie bardzo ważne, aby być tutaj i aby połączyć się z ogromną

rodziną rozległej Północy. Ten rok był szczególnie ważny, bo nie byłem w kraju przez dwa lata.”

„Kiedy wyjeżdżałem miałem mieszane uczucia. Był smutek, że nie zobaczę tych ludzi, i być może, że moja posługa w pielgrzymce zakończy się. Pomagałem z nagłośnieniem i jako zakrystianin.”

„Tak to jest z osobami, które pomagają w pielgrzymce. Stajemy się jedną wielką rodziną. Było czymś bardzo ważnym dla mnie być na powrót z nimi.” „Na pewno planujemy być tam w przyszłym roku. To te osoby z Dalekiej Północy sprawiają, że ponowne spotkanie z nimi jest dla mnie tak ważne.”

Pielgrzymka jest bardzo mocną częścią niejednej rodzinnej tradycji. W lipcu tego roku, w poniedziałek wieczorem zesłała ogromna ulewa. Wszystko było przesiąknięte wodą i wiele namiotów było zalanych. Pole namiotowe zamieniło się w grzęzawisko i samochody miały problem z poruszaniem się. Podobnie ciężarówka. Każdy grzązał w błocie i był do cna przemoczony. Ludzie przyjęli deszcz jako zrzęczenie losu. „Co ma być, to będzie.” Nikt nie wyrażał swojego niezadowolenia z powodu deszczu, i błota. Ale jezioro świętej Anny ma swój urok. To święte miejsce. Kiedy próbuje się wejść do budynku sanktuarium, kolejka przesuwana się bardzo wolno, ponieważ każdy musi zanurzyć palce w świętym źródle wody i się przeżegnać. Poczucie świętości jest bardzo namacalne. Jednak atmosfera jest do głębi przesiąknięta obecnością człowieka.

Jest wiele do zwiedzania i opowiadania. Wewnątrz namiotów i w samochodach jest dużo śmiechu. Atmosfera jest przejmująca, tchnie duchem modlitewnym. Widać niektórych modlących się nad innymi osobami, którzy nakładają na nich ręce i innych około piętnaście osób czekających na swoją kolej.

Zawsze jest długa kolejka do spowiedzi. Jest to część pielgrzymki. Ponad to wierni licznie uczestniczą w sakramencie mszy świętej, (przede wszystkim z diecezji Edmonton), około 3 tys. wiernych, tak że wszystkie ławki są zajęte. Jest wiele różnych momentów modlitwy. W świątyni

można zobaczyć jednego, lub dwóch ludzi dotykających relikwii błogosławionej Kateri, (Kateri Tekakwitha 1656-1680) głęboko zanurzonych w modlitwie. Wierni licznie śpiewają pieśni. Jest to połączenie muzyki gospel z hymnami katolickimi.

We wszelkiej różnorodności tej modlitwy, jest niejako stąpienie po ziemi świętej, uczestnictwo i sprawowanie Najświętszej Ofiary, modlitwy o uzdrowienie, namacalna obecność Ducha Świętego, spotkania z

rodziną i przyjaciółmi, przyjemność ze spotkania się razem przy stole, doznawanie atmosfery wspólnego pielgrzymowania, jak również połączenia się duchowego ze swoimi przodkami, którzy odeszli już do Pana.
Za: www.oblaci.pl

Witryna Tygodnia

O. KRÓLIKOWSKI OPOWADA O SWOIM ŻYCIU

Na rynku wydawniczym pojawił się wywiad-rzeka z legendarnym franciszkaninem, wychowankiem św. Maksymiliana, zesłańcem syberyjskim, żołnierzem armii gen. Andersa, opiekunem sierot wojennych o. Łucjanem Królikowskim. Rozmowa video przeprowadzona przez Małgorzatę Pabis i o. Jana Marię Szewka („Sługa Maryi. O. Łucjan Królikowski OFMConv”).

Franciszkanin o. Zbigniew Łucjan Królikowski urodził się w Nowym Kramsku k. Zielonej Góry w 1919 roku. W roku 1934 rozpoczął naukę w Małym Seminarium Misyjnym w Niepokalanowie. Tam też w 1938 roku wstąpił do Zakonu Braci Mniejszych Konwentalnych.

Studia filozoficzne zaczął we Lwowie. Latem 1940 roku został aresztowany przez NKWD i wywieziony na Syberię, do Archangielska. Pracował przy wyrębie tajgi. Po tzw. „amnestii” dla zesłanych Polaków skończył Szkołę Podchorążych Artylerii w Kirgistanie i z Wojskiem Polskim dotarł do Persji i Iraku.

Następnie w Libanie odbył studia teologiczne i w Bejrucie otrzymał święcenia kapłańskie w 1946 roku. Wróciwszy do Korpusu generała Andresa pełnił obowiązki kapelana wojskowego w Egipcie. Po demobilizacji Polskiej Armii pracował wśród byłych zesłańców syberyjskich w polskim obozie w Tengeru (Tanzania).

W 1949 roku, kiedy Brytyjczycy likwidowali obozy w Tanzanii, zabrał 150 dzieci z sierocińca i udał się z nimi do Włoch. Wskutek nieprzewidzianych trudności wspólnie uciekli do Niemiec, skąd odpłynęli statkiem do Kanady. Tam sieroty zostały rozmieszczone w szkołach i internatach prowincji Quebec. Przez cały ten czas, aż do osiągnięcia przez nie pełnoletności, o. Łucjan czuwał nad nimi.

O. Łucjan przebywał w Kanadzie do 1966 r. i pracował wśród Polonii. W latach 1966-1998 pełnił obowiązki głównego sekretarza w polonijnym programie radiowym „Godzina Różańcowa Ojca Justyna” w Athol Springs (NY) w Stanach Zjednoczonych. Obecnie przebywa w klasztorze w Chiconee. O. Królikowski jest autorem książek „Pamiętnik sybiraka i tułacza”, „Skradzione dzieciństwo” i „Miłość mi wszystko wyjaśniała. Przygody ducha”.

Płyty można nabyć w sklepie internetowym Wydawnictwa AZ wydawnictwoaz.pl/sklep

Zapowiedzi wydarzeń

Zapowiedź Sympozjum IV Konferencji życia konsekrowanego

Raz na trzy lata odbywa się spotkanie wszystkich wyższych przełożonych zakonnych w Polsce, reprezentujących cztery Konferencje życia konsekrowanego oraz rzeszę około 40 tys. zakonnic i zakonników w naszym kraju. W tym roku spotkanie odbędzie się w dniach 13-16 listopada w Centrum Miłosierdzia Bożego w Krakowie-Łagiewnikach. Spodziewamy się udziału około 300 przełożonych.

Tematem tegorocznego sympozjum będzie: **Doświadczenie wiary osób konsekrowanych a nowa ewangelizacja**. Szczegółowy program sympozjum powstał w wyniku intensywnej pracy specjalnej grupy roboczej, pod przewodnictwem o. Pawła Droboty, redemptorysty. Oprócz czasu na wysłuchanie konferencji i referatów w trakcie spotkania przewidziane są momenty wspólnej modlitwy. We czwartek bedziemiasto miejsce czuwania modlitewne, na które zostały zaproszone także osoby konsekrowane z Krakowa.

Wśród gości Sympozjum będą: kard. Stanisław Dziwisz; abp Celestino Migliore; abp Wacław Depo; bp Grzegorz Ryś; bp Kazimierz Gurda; o. Wojciech Giertych OP, teolog domu papieskiego; p. Ewa Kusz, wieloletnia przewodnicząca Światowej Konferencji Instytutów Świeckich, o. Dariusz Kowalczyk SJ i wielu innych.

Zaproszenie wspólnot zakonnych w Krakowie na czuwanie modlitewne

Przewodniczący KWPZM ks. Tomasz Sielicki SChr wystosował do wszystkich wspólnot w Krakowie zaproszenie następującej treści:

Pragnę poinformować Waszą Wspólnotę, iż w dniach 13-16 listopada w Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Krakowie-Łagiewnikach odbędzie się Sympozjum dla przełożonych wyższych czterech Konferencji życia konsekrowanego w Polsce. W sympozjum weźmie udział ok. 300 osób, a jego tematem będzie: „Doświadczenie

wiary osób konsekrowanych a nowa ewangelizacja”.

Równocześnie w imieniu przełożonych wyższych serdecznie zapraszam Waszą Wspólnotę **do udziału w czuwaniu modlitewnym dla osób konsekrowanych, które odbędzie się we czwartek 15 listopada między godz. 15 a 21**. Szczegółowy program czuwania znajduje się na plakacie dołączonym do tego zaproszenia Niech Pan błogosławi Waszej Wspólnotcie w codziennej posłudze i obdarza nas wszystkich pokojem serca. Ks. Tomasz Sielicki SChr, przewodniczący KWPZM

Sesja formacyjna O rozczarowaniu zmęczonego dobrego Samarytanina

W jezuickim Centrum Duchowości w Częstochowie odbędzie się w dniach 22-24 lutego 201 roku sesja formacyjna **O rozczarowaniu zmęczonego dobrego Samarytanina**, którą będzie prowadził o. Krzysztof Dyrek SJ. Sesja jest skierowana do księży i sióstr zakonnych, zwłaszcza do tych, którzy poświęcając się z oddaniem i miło-

ścią innym, jak dobry Samarytanin, tracą sens i wartość tego, co robią. Doświadczenie rozczarowania, zmęczenia i bezsensu posługiwania; osłabienie wiary i zapału, utrata entuzjazmu, to przejawy słabszej gorliwości, osłabienia ducha i wewnętrznego wypalenia.

Jak płonąć i spalać się dla Jezusa i innych, by się nie wypalić? Jak dotrzeć do przyczyn rozczarowania sobą, innymi i osobistego wypalenia? Co robić, by powrócić do pierwotnej gorliwości i miłości? Co robić, by kochać i służyć Jezusowi i ludziom z ciągle wielkim sercem i oddaniem?

Refleksja duchowo – psychologiczna nad wypaleniem wewnętrznym osób duchownych będzie prowadzona w oparciu o przypowieść o dobrym Samarytaninie (Łk 10, 25-37) i inne teksty biblijne. Będzie się też odwoływać do wiedzy psychologicznej. W sprawie udziału w sesji proszę pisać na adres e-mailowy: zjdyrek@cyf-kr.edu.

Odeszli do Pana

ŚP. O. ALBIN BRONISŁAW SROKA (1937-2012) OFM

Po długiej i ciężkiej chorobie, dnia 26 października 2012 r. zmarł w szpitalu w Jarosławiu śp. o. dr Albin Bronisław Sroka OFM. Przeżył 75 lat, jako kapłan 51 lat, w Zakonie 59 lat.

Ojciec urodził się 29 maja 1937 r. w Wólce Pełkińskiej (powiat jarosławski, archidiecezja przemyska). Do Zakonu Braci Mniejszych wstąpił w 1953 r. w Pilicy, pierwsze śluby zakonne złożył 31 sierpnia 1954 r. w Pilicy, profesję uroczystą 4 października 1958 r. w Krakowie. Święcenia kapłańskie przyjął z rąk biskupa Juliana Groblickiego w dniu 28 czerwca 1961 r. w Krakowie. W latach 1956 – 1962 studiował filozofię i teologię na Instytucie Teologicznym Księży Misjonarzy w Krakowie, zaś w latach 1962 – 1965 prawo kanoniczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim w Lublinie.

W 1969 r. obronił pracę doktorską z prawa kanonicznego. Był promotorem pięciu koronacji łaskami słynących obrazów Matki Bożej w kościołach Prowincji, autorem licznych publikacji z tematyki mariologicznej i historycznej, dotyczącej dziejów Prowincji Matki Bożej Anielskiej oraz klasztoru

ów i miejscowości z okolic Jarosławia i z archidiecezji przemyskiej.

Obok działalności naukowej pełnił posługę duszpasterską, często jako gwardian, wikary domu i parafii lub ekonom w klasztorach: w Kazimierzu Dolnym, Brodnicy, Wieliczce, Stopnicy, Jarosławiu i Gdańsku.

W latach 1969 – 1972 był rektorem Kolegium Serafickiego NSD w Wieliczce, przez wiele lat pełnił obowiązki egzaminatora młodych kapłanów. Założył w Gdowie koło Starachowic w diecezji radomskiej Wspólnotę Braci Chrystusa Cierpiącego, którą obecnie tworzy 10 braci bez święceń kapłańskich. Od roku 1979 przebywał w klasztorze w Jarosławiu, żywo związany z rodzinnymi stronami i samym miastem. Prekursor kultu włoskiego stygmatyka św. o. Pio (pierwsze w Polsce: Grupa Modlitewna o. Pio w 1974 r. oraz pomnik o. Pio w 1983 roku w Jarosławiu). Wraz z przyjaciółmi zainicjował powstanie Jarosławskiego Katolickiego Stowarzyszenia Charytatywnego im. O. Pio z siedzibą w Radawie, gdzie do dnia dzisiejszego działa sanatorium leczniczo – rehabilitacyjne.

Ceremonie pogrzebowe śp. o. Albina odbywają się we wtorek 30 października w kościele klasztornym pw. Trójcy Przenajświętszej w Jarosławiu.

Polecamy Panu Bogu w naszych modlitwach śp. o. Albina Bronisława Srokę OFM. Za: www.ofm.krakow.pl

ŚP. KS. FLORIAN KNIOTEK (1935-2012) SAC

Dnia 26 października 2012 roku zmarł w Poznaniu nasz współbrat ks. Florian Kniołek SAC. Ks. Florian urodził się 23 lipca 1935 roku w Kroczowie Małym. Pierwszą konsekrację w Stowarzyszeniu Apostolstwa Katolickiego złożył 8 września 1954 roku w Wadowicach na Kopcu. Święcenia prezbiteratu otrzymał 4 czerwca 1961 roku w Ołtarzewie. Jako Pallotyn posługiwał w Poznaniu (1962-1973, 1974-1976, 1983-2012), Gdańsku (1973-1974, 1976-1977) i Francji (1977-1983).

Msza św. pogrzebowa w intencji śp. ks. Floriana zostanie odprawiona 3 listopada br. (sobota) o godz. 12.00 w pallotyńskim kościele p.w. św. Wawrzyńca Męczennika w Poznaniu (ul. Przybyszewskiego 30). Po Mszy św. (o godz. 13.50) odbędzie się pogrzeb na Cmentarzu Junikowo w Poznaniu.

Śp. ks. Floriana polecamy Miłosierdziu Bożemu, prosząc dla Niego o łaskę nieba. Zarząd Prowincjalny, Poznań

Życie Zakonne

Serwis informacyjny

Konferencji Wyższych
Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce

przyjmijcie MOC DUCHA ŚWIĘTEGO

**Czuwanie modlitewne
w Sanktuarium
Miłosierdzia Bożego
dla osób konsekrowanych**

Kraków, Łagiewniki 15 listopada 2012

**Przełożone i przełożeni wyżsi zebrani na sympozjum
w Sanktuarium Miłosierdzia Bożego serdecznie zapraszają
wszystkie osoby konsekrowane na wspólne czuwanie modlitewne**

**Będziemy modlić się o moc Ducha Świętego oraz zapał do podjęcia dzieła
nowej ewangelizacji przez wspólnoty życia konsekrowanego
oraz powierzać Bogu sprawy Kościoła w Roku Wiary**

PLAN CZUWANIA

- 15.00** Koronka do Miłosierdzia Bożego
Msza święta pod przewodnictwem bpa Kazimierza Gurdy
- 16.45** Konferencja: „Mistrzem moim jest Pan – świadectwo życia konsekrowanego św. Siostry Faustyny“,
s. Elżbieta Siepak ZMBM
- 18.00** Ciepły positek dla wszystkich osób konsekrowanych (bezpłatny)
- 19.00** Czuwanie modlitewne prowadzone przez o. Remigiusza Reclawa SJ i zespół Mocni w Duchu
- 21.00** Apel Jasnogórski i zakończenie

patronat: Konferencje Wyższych Przełożonych Życia Konsekrowanego w Polsce

